

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 21 martie - 27 martie 2010

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionuț: 0766/250.417

Liturghia Înaintesfințitelor

miercuri, 17 martie, ora 12.00

Calea Crucii

vineri, 19 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

în fiecare sâmbătă din Postul Mare,

după slujba Vecerniei

PARASTAS

ora 17.30

Sărbătoare

Buna Vestire

joi, 25 martie, ora 11.00

Astăzi este începutul mântuirii noastre, și arătarea tainei celei din veac: Fiul lui Dumnezeu fiu al Fecioarei se face, și Gavril binevestește harul. Pentru aceasta, împreună cu dânsul să strigăm Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te, Cea plină de dar, Domnul e cu tine.

Ție apărătoarei Doamne, mântuindu-ne din nevoi, pentru biruințe mulțumiri ți-aducem, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca aceea ce ai stăpânie nebiruită, slobozește-ne din tot felul de nevoi, ca să strigăm ție: Bucură-te, Mireasă pururea fecioară.

Binevestește, pământule, bucurie mare; laudați, ceruri, mărirea lui Dumnezeu. Ca de Chivotul însuflețit al lui Dumnezeu, nicicum să nu se atingă mâna necredincioșilor, iar buzele credincioșilor, fără tăcere cântând cu bucurie versul îngerului să strige Născătoarei de Dumnezeu: cu adevărat mai presus de toate ești, Fecioară curată.

Cu ocazia aniversării zilelor dumneavoastră de naștere: **Eugeniu Monteiro, Sorin Țitan și Cornelia**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim ca anul 2010 să vă aducă sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cel mai mare exemplu

Cel mai mare exemplu al unei astfel de slujiri umile ni l-a dat Isus. Când nimeni nu a vrut să spele picioarele apostolilor conform obiceiului, Isus și-a dat jos haina, a luat ligheanul cu apă și prosopul, a îngenuncheat și le-a spălat El picioarele. Celsus, un păgân din secolul al II-lea, găsea acest pasaj blasfemiator. Era unul din motivele pentru care considera creștinismul ca fiind îngust: cum putea Dumnezeu să moară pe cruce și mai mult, să spele picioarele cuiva! Departe de a considera gestul o blasfemie, creștinii prețuiesc spălarea picioarelor ca pe o mare lecție pe care ne-a dat-o Cristos. “După ce le-a spălat picioarele și Și-a luat hainele, S-a așezat iar la masă și le-a zis: Înțelegeți ce v-am făcut Eu? Voi Mă numiți pe Mine: Învățătorul și Domnul, și bine ziceți, căci sunt. Deci dacă Eu, Domnul și Învățătorul, v-am spălat vouă picioarele, și voi sunteți datori ca să spălați picioarele unii altora; Că v-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,12-15).

Gândindu-ne la acest act de umilință al lui Isus, ne întrebăm: a fost o umilință mai mare pentru Isus faptul de a spăla picioarele discipolilor Săi sau faptul ca El – Creatorul Universului – să fie înfășat în scutece și așezat într-o iesle? sau să fie palmuit de un servitor în timpul procesului Său? sau să fie încoronat cu spini și batjocorit? sau să fie pironit pe cruce ca un criminal notoriu? Atunci când Dumnezeu a ales să vină pe pământ, a ales să vină ca un slujitor. Sf. Pavel a exprimat frumos aceasta atunci când a scris că Isus Cristos, “Dumnezeu fiind în chip, n-a socotit o știrbire a fi El întocmai cu Dumnezeu Ci S-a deșertat pe Sine, chip de rob luând, făcându-Se asemenea oamenilor, și la înfățișare aflându-Se ca un om S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe cruce” (Filipeni 2,6-8).

Să ne despărțim cu aceste cuvinte ale Arhiepiscopului Temple:

Doresc să vă las cu imaginea pe care Sf. Ioan ne-o dă despre ceea ce a făcut Domnul nostru într-un moment de specială conștientizare a misiunii și autorității Sale divine. Știind că a venit de la Dumnezeu și că va merge la Dumnezeu, ce a făcut El? Nu s-a așezat pe un tron ca să îi invite pe discipolii Săi să se închine în fața Lui. S-a încins și a început să îndeplinească pentru ei actul de slujire care în acele timpuri și locuri era considerat ca fiind cel mai slugarnic act pe care cineva îl putea face pentru altul. Le-a spălat picioarele. Aceasta a simțit El că înseamnă a fi Dumnezeu: a sluji. “V-am dat vouă pildă, ca, precum v-am făcut Eu vouă, să faceți și voi” (Ioan 13,15).

“Știți că cei ce se socotesc cârmuitori ai neamurilor domnesc peste ele și cei mai mari ai lor le stăpânesc. Dar între voi nu trebuie să fie așa, ci care va vrea să fie mare între voi, să fie slujitor al vostru. Și care va vrea să fie întâi între voi, să fie tuturor slugă.”